

vakantie
is

KU

Frustraties bij het
boeken, vluchtstress,
keihard verbranden...
Willen we het nog,
op vakantie gaan?

tekst **Wendy van Poorten**

Aangezien iedereen doet alsof op vakantie gaan alleen maar ~%*GeWeLdiG*%~ is, voel ik me geroepen om te vertellen hoe het echt zit. Vakantie is namelijk best wel kut. Mensen die vakantiefoto's op Instagram zetten waarop ze stralend een regenboogcocktail drinken – met daarbij teksten als #blessed, #lovemylife en #holiyay – zijn leugenaars. Zo'n foto is een geslaagde momentopname, verder is vakantie #stress, #streben en #valttocheenbeetjetegen. O, en muggenbulten. Bij mij tenminste. En ik kan me niet voorstellen dat verder niemand daar last van heeft. Neem alleen al het boeken van je

De kans is 99,9 procent dat je vlucht vertraging heeft. Dolletjes!

reis. Tenzij je op een gunstig moment in Bitcoins bent gestapt, zijn je vakantieplannen afhankelijk van je financiële grenzen. En als Verstandig Mensch probeer je zo veel mogelijk vakantie uit je geld te halen. Daarmee begint een kneiteringewikkelde leg-puzzel. Wanneer ga je? Hoe zet je je vakantiedagen strategisch in? Hoe ver kun je vliegen/rijden/treinen? Op welke site boek je het beste hotel, huisje of appartement voor de minste knaken? Wat ga je verder nog kwijt zijn aan 'dingen doen'? En – ook zo'n leuke – welke kosten komen er nog bij als je op 'reserveer' hebt geklikt?

Een vakantie boeken is niets minder dan hogere wiskunde. Gemiddeld aantal zonuren per dag + aantal sterren x totaal-prijs: kans op kakkerlakken = de moeite waard of niet. Bij mij ontstaat er altijd kortsluiting in m'n hoofd na avondenlang obsessief door websites van touroperators, vliegtuigmaatschappijen en hotels gescrold te hebben. Keuzes, keuzes,

keuzes – misschien kan ik beter thuisblijven, dat levert minder stress op. Waarom kan ik niet met één klik voor 650 euro twee weken naar een strak hotel op een tropisch eiland waar de zon altijd schijnt? (Nee, niet met vertrek vanaf Düsseldorf, *gerne*.)

Lekker op je opblaasflamingo

Problematische bijkomstigheid: ik heb op social media al lang gezien waar de rest van de wereld vakantie viert. Aruba, Bali en Sri Lanka zijn helemaal *hot and happening*. Dus daar wil ik ook naartoe, want ik ben *very much* geïnfluenced. Met mijn budget kom ik op dit moment alleen niet verder dan Benidorm. Ook leuk, maar, eh... anders. Of nou ja, eigenlijk gewoon: kut. Want ik wil niet onderdoen voor Anna Nooshin. Het is een generatiedingetje. Thijs Launspach, psycholoog en auteur van het boek *Het millennial manifest*, zegt erover: 'Tegenwoordig kijken mensen naar elkaar om te bepalen hoe ze het zelf doen in het leven, in tegenstelling tot vorige generaties waarbij vooral naar ouders en ouderen gekeken werd. Facebook, Snapchat en Instagram hebben dat vergelijken ook nog eens erg makkelijk gemaakt. En hoewel millennials heus wel weten dat op social media alleen de positiefste beelden voorbijkomen, willen ze ook graag geloven dat er zoiets bestaat als 'de perfecte vakantie'. Want dat betekent dat je die zelf ook kunt hebben: als je maar je best doet.'

Social media zijn ook killing als het gaat om voorpret. Je gaat namelijk als vanzelf een to-dolijst maken. Toen ik in maart een paar dagen naar New York ging (vandaar dat ik nu alleen nog maar Benidorm kan betalen), had ik op Instagram al lang gezien dat ik 1) langs moest bij Glossier, 2) moest eten bij Le Coucou, en 3) niet meetelde als ik niet zo'n extravagant *cookie dough*-ijsje had gegeten. Súperleuk en -spontaan en -authentiek allemaal! Net als die opblaasflamingo die ik vorig jaar mee móest slepen naar Fuerteventura omdat... Ja, waarom eigenlijk? Thijs: 'Deze generatie stelt ontzettend hoge eisen aan zichzelf en aan het leven. *The sky is the limit*. Zo ontstaat prestatiedruk. En dat maakt een vakantie niet per se ontspannend: je bent de hele tijd achter jezelf aan het aan lopen en lijstjes af aan het werken.

Daar komt bij dat millennials best bereid zijn te accepteren dat een vakantie niet voor honderd procent optimaal verloopt, maar dan moet het toch in elk geval wel voor minimaal 95 procent lukken. En zo kom je nooit tot rust. Ook niet op een opblaasflamingo.

Onmenselijke vluchttijden

Goed, een vakantie boeken en voorbereiden is dus helemaal kut. Maar als je reis bijna is aangebroken, wordt het nog véél kutter. Allereerst moet je je koffer pakken. Dat vereist een gedegen inpakplan, want je moet een beetje kek voor de dag komen, daar op Ibiza. (Of in mijn geval: Benidorm.) Je weet van tevoren dat je al die leuke jurkjes straks weer moet strijken als je ze nu in je koffer knikkert, maar *soit* – in Nederland trek je ze überhaupt nooit aan, dus dit is je kans. Vervolgens begint de échte ellende: de reis. Natuurlijk zijn je vertrektijden volkomen onzinnig, want dat zijn ze altijd. Om vijf uur 's ochtends op het vliegveld zijn, hoe dan? En áls je daar dan eenmaal bent, is de kans 99,9 procent dat je vlucht vertraging heeft. Dolletjes! Net als drie uur opgevouwen op rij zestien zitten met een krijsende

Calculeer in dat het voor een deel gaat tegenvallen, en dat dat oké is

koter naast je. #blessed. O, wacht, je gaat met de auto... *Smarty pants!* Hahaha, nee, laat me niet lachen, als er iets nóg kutter is dan drie uur in een vliegtuig zitten, dan is het wel twaalf uur in de auto zitten. Je dénkt van tevoren dat je de tijd wel doorkomt ('ik zie, ik zie wat jij niet ziet...'), maar na vier uur op de weg weet je zeker: nope, inschattingsfout. En de aller-

grootste grap: dan moet je nog acht uur rijden én ook nog een keer terug. #doubleblessed. Oké, oké, oké, alles is dus kut. Maar als je er dan eenmaal bént, dan is het genieten geblazen. Toch?! Nee lieverd, natuurlijk niet. Ik som even wat dingen op die vermoedelijk tegenzitten. * Je hotelkamer is megagehorig. * De zon schijnt niet en het regent pijpenstelen. * De zon schijnt wel en je verbrandt als een malle. * Je eet een 'lokale specialiteit' en hebt daarna vijf dagen diarree. * En die legendarische vakantieseks die je van plan was met je lief te hebben? Die komt er niet van, aangezien jullie allebei #moe en #uitgeput zijn. Dan excursies – ook zo'n ontluisterend fenomeen. Ik kan me herinneren dat ik ergens in Azië mijn laatste centen uitgaf aan een dagtrip naar een 'lokaal wereldwonder'. Na drie uur opgevouwen in een busje te hebben gezeten, moest ik concluderen dat het laffe stroompje water dat langs de rots sijpelde niet overeenkwam met mijn idee van een 'spectaculaire waterval'. Dat ik al die uren in een bus had gezeten in plaats van op het strand had gelegen, vond ik niet eens het ergst. Ik baalde vooral dat ik nu geen Instawaardige foto had.

Toch is het heel eenvoudig om teleurstelling te voorkomen en je vakantie minder kut te laten zijn. Thijs: 'Je moet gewoon je verwachtingen naar beneden bijstellen. Wat vind je echt belangrijk? Avontuur? Tot rust komen? Maak dat je prioriteit – de rest is bijzaak. Calculeer bovendien in dat het voor dertig procent gaat tegenvallen, en dat dat oké is. Als je dan ook nog een beetje ruimte laat voor onverwachte dingen, zul je merken dat je verrast wordt.'

Dat klinkt inderdaad als het ultieme vakantiegevoel. Vakantie is niet kut, daar ben ik zelf verantwoordelijk voor. Ik ga eraan werken, straks in Benidorm. Geen moetjes, geen to-dolijst, gewoon rustig als een walrus op m'n handdoek liggen en rondraaien. Anna Nooshin *eat your heart out*: een vakantie zonder Instagram – dat is pas genieten. Walrussen zijn de nieuwe opblaasflamingo's. •

Wendy van Poorten (35) is chef online bij &C. Voor haar eigen vakantie vult ze complete Excelsheets in.